

Jana Krausová se syny
Davidem a Adamem

Jana Krausová

Když maluju, zapomenu pít i jíst

Sedmapadesátiletá rodačka z Prahy je známá především jako herečka. Nezapře ovšem, že vystudovala grafiku a monumentální malbu, a tak vedle divadla pracuje pro vlastní keramickou dílnu a maluje obrazy. Kromě toho by se jednou ráda vrhla na včelařinu.

Sčeskou herečkou a výtvarnicí, matkou dvou synů moderátora Jana Krause a partnerkou Karla Rodena jsme si dali dostaveníčko v brněnské Vinné galerii, ve spolupráci s níž uvedl Roden před časem na trh vlastní řadu vín. Sama Jana Krausová vínu ovšem příliš neholduje. „Vino je krásný koníček, když se vše kolem něj dělá na úrovni a když se vína lehce ochutnávají. Já se přiznávám, že ho moc pít nemůžu. Alkohol umím ochutnat a ocenit, myslím, že mám dokonce dobré degustační schopnosti, ale abych pila víc, to nejde. Jsem pak ospalá a uná-

vuje mě to. Líbí se mi, jak to mají třeba ve Francii, kde jsou schopní po večeri rozpitou láhev klidně odložit. U nás se pije většinou vždycky do konce,“ říká herečka známá například z filmu Hezké chvilky bez záruky s tím, že ji při práci inspirují jiné věci než alkohol. „Pro mě jsou inspirací muzika a příroda. Malování mi zabírá dost času, a když se do toho naplno dám, tak zapomenu pít i jíst, rezignuju na všechno kolem a najednou je ráno. Nemám ráda, když mě někdo vytrhne z tvorby,“ pokračuje Krausová, která v brněnské galerii představila ukázkou své malířské práce. „Šlo o tři soubory – portréty

mých přátel a blízkých, figurální kresby a studii boxu. Líbí se mi do půl těla svlečení boxeři a hlavně se dobře kreslí. Já osobně ale ke sportům nijak zvlášť netíhnu. Třeba bojová umění mi vůbec nic neříkají.“

Nerada mluvím o životě na statku

Společně s Karlem Rodenem hraje v divadle v konverzační komedii O lásce, v tragikomedii Otevřené manželství, v níž se objevuje i Karlův bratr Marián, nebo Molièreově komedii Zdravý nemocný. Vedle toho společně hospodaří na zámku Skřýšov u Sedlčan, kam přesídlili

z Prahy. „Sice téměř denně dojíždím sedmdesát kilometrů do Prahy, což je docela náročné, ale už jsem si zvykla a neměnila bych,“ říká otevřeně Krausová, která žije na venkově obklopená zvířaty. „Nerada o našem životě na statku mluvím, protože všechna ta zvířata a statek jsou součástí našeho soukromí, které si Karel velice chrání. Je na venkově šťastný, realizuje se tam, je to pro něj aktivní odpočinek. Sice toho má hodně a potřeboval by dvakrát tak dlouhý den, aby všechno zvládl, ale je nutné říct, že absolutně nešídí své povolání, nedokázal by dělat jednu věc na úkor druhé,“ vysvětluje herečka s tím, že se snaží Karlovi s rekonstrukcí zámku co nejvíce pomáhat. „Radí se se mnou, chce vědět, jak to vidím výtvarně a esteticky. Karel o všem potřebuje mluvit a mě to baví. Miluje zvířata, Karlův bratr též a já taky,“ pokračuje známá výtvarnice, která s bratry Rodenovými chová labutě, husy, kachny a spoustu dalšího vodního ptactva. „Problémy nám dělají predátoři. Nejhorší je, když lišky vyvádějí mláďata a musejí je krmit. Všechna zvířata u nás žijí v nádherné symbióze, mezi ptáky se proměňují třeba kamerunské ovce,“ popisuje vesnickou idylku Krausová a dodává, že jde sice o zvířata na maso, nikdo z jejich blízkých by jim ale na krk nesáhl. „Karel je sice myslivec, ale nestřílí. Je-li třeba, zvířata nám zabíjí soused. Když si však uvědomím, která to byla, mám stejně problém se sníst. Oplakáváme i každé zvíře, které nám zlikviduje liška.“

V Ulici se mnou snad počítají

Výtvarné umění a herectví jí sice zabírá spoustu času, přesto by ráda k malování ještě přibrala včelaření. „Karel mi jednou řekl, že by na mě byl pyšný, kdybych si pořídila včely. Chtěla bych mít velkou maringotku s úly, kterou bychom postavili k jednomu z našich rybníků u lesa. Tam by bylo včelkám určitě krásně,“ plánuje Krausová, která by tak k vinům se jménem Karel Roden, jež zrají – ve-

... a výsledky vinařského snažení svého partnera Karla Rodena

dle Adámkova vinařství na Znojemsku, kde vznikají – v zámeckých sklepích ve Skřýšově, přidala i vlastní rodinný med. Včelaření ovšem není jediná věc, kterou oblíbená česká herečka plánuje.

Časem by se také ráda vrátila do seriálu Ulice, kde hrála nepříliš oblíbenou ředitelku gymnázia Věru Hádkovou. „Podle scenáristů by se pro mě výhledově mohlo opět najít místo. Mým přáním ovšem je, aby moje postava dostala ještě další rozměr, aby se dostal do děje její osobní život. Zatím byla jednoznačně zlá, ale já samozřejmě neríkám, že by měla být najednou hodná, měli bychom však odhalit motiv, který ji k jejímu jednání vede. Abychom měli jasno v tom, proč je tak zlá. Ta původní linie mě už ke konci moc nebavila, protože to bylo pořád jen ve škole, Věra Hádková neustále jen poučovala, nedělo se u ní nic lidského, osobního,“ reagovala Jana Krausová na dotaz TV Star týkající se jejího možného návratu do role matematikářky v seriálu Ulice a dodala: „Na školu, a zejména na pedagogu, kteří učili matematiku, nemám ty nejlepší vzpomínky. Matika, fyzika ani chemie mi nikdy příliš nesly.“

Hodinu nevíš

Byl to obětavý, inteligentní a zakřiknutý mladík s tváří padlého anděla. Pak se z něj ale vyklubal vrah, jenž sprovedil ze světa pacienty, kteří mu věřili.

Petr Zelenka zůstane jednou provždy zapsaný do dějin českého zdravotnictví jako heparinový vrah. Coby zaměstnanec anesteziologicko-resuscitačního oddělení havlíčkobrodské nemocnice totiž sprovedil ze světa několik pacientů tak, že jim podával lék heparin, který snižuje krevní srážlivost. Za své činy byl odsouzen na doživotí. Zprostředkovat veřejnosti úmysly a prapůvodní chtíč vraha se v roce 2007 pokusil Miroslav Skačání v knižním thrilleru Vraždy ze závisi, který před třemi lety zfilmoval režisér a scenárista Dan Svátek. „Bylo neskutečně těžké pracovat s tak zlou postavou. Při psaní scénáře nebylo možné dát prostor ironii či nadsázce. Jde o téma a žánr, které nejsou v našich končinách právě obvyklé. Co se týče hlavních postav, obdivuju Vaška Jiráčka, jak se s ním porval a vyrovnal.“

Obětí se mohl stát kdokoli z vás

Vím, jak jsem se cítil při psaní scénáře. Nedovedu si vůbec představit, jak se cítil on při samotném hraní tohoto temného charakteru,“ vzpomíná Svátek, kterému se podařilo do postavy inspirované Petrem Zelenkou obsadit pohledného Václava Jiráčka, kterého můžete znát z filmů Hlídač č. 47, Krev zmizelého nebo Jánošík. Autor námětu a spoluautor scénáře Miroslav Skačání využil při práci na filmu zkušenosti s prací zdravotníka. „Byla to bezesporu moje výhoda. Za léta praxe dobře znám myšlení i jednání lékařů, sester i pacientů, což mi výrazně ulehčilo vytvoření a vykreslení jednotlivých postav v knize i ve scénáři,“ prozrazuje Skačání, podle něhož je snímek atraktivní především proto, že obětí lidské bestie se mohl stát kdokoli z našich blízkých a známých, nebo dokonce my sami. „O podobných případech často čteme, ale tohle nebylo někde ve světě. Tohle bylo opravdu hodně blízko.“

Jana Krausová hraje manželku doktora Valenčíka

PŘIPRAVIL TOM FRANKL, FOTO TOMÁŠ PÁNEK, MARIE VOTÁVOVÁ A TV BARRANDOV